

ESCENA 1a

FRAGMENT 1: **VEU EN OFF (VIDEO)**

Antonie de saint-exupéry: La història que ara us explicaré em va passar fa sis anys quan vaig fer parada al desert del Sàhara. Alguna cosa s'havia espatllat en el motor del meu avió. Com que no portava ni mecànic ni passatgers, em vaig disposar a arreglar-me-les tot sol. Era qüestió de vida o mort. L'aigua per beure no em duraria més de vuit dies. Em trobava a mil milles de tota terra habitada. Imagineu, doncs, la meva sorpresa quan de bon matí, una veueta tota curiosa em va despertar. Ah!, però abans, us he d'explicar com vaig arribar a ser aviador.

LLUM: terra de color groc(desert) i cel blau molt clar

PERSONATGES: **Exupéry, Exupéry adult, Persones grans, Petit Príncep,**
Dibuixos barret, boa-elefant en paper vegetal i Dibuixos xai en paper vegetal
Projector video

Exupéry adult: Amb un llapis de color vaig fer el meu primer dibuix. Era així: Vaig ensenyar la meva obra mestra a les persones grans i els vaig preguntar si el dibuix els feia por. - Què us fa por aquest dibuix? **Pregunta a públic!**

Persones grans : - Por? Per què hauria de fer por un barret? Ho diuen sempre 3 persones alhora.

Exupery: - El meu dibuix no representa un barret! Representa una boa que s'empassa un elefant! Molt enfadat .

Persones grans: - Ah, siiii? Doncs jo diria que és un barret .

Exupery: - Fixeu-vos en l'interior, que sempre necessiteu explicacions per poder entendre!

Persones grans:- Deixa't estar de boes obertes i tancades! I interessa't per allò que és important com la geografia, el càlcul i la gramàtica.

Exupery: - I així va ser com vaig abandonar a l'edat de sis anys una magnífica carrera de pintor i em vaig convertir en aviador. Petita pausa, el mateix fons però amb l'avió estavellat.

Es veu Exupéry i el Petit Príncep que se li adreça.

Cançó 1: *Dibuixa'm un xai. Representació escenogràfica.*

Comencen 2 solistes, minut 29 entra cor. 2 cors. COR 1/COR 2

SOLISTES (PETIT PRINCEP I EXUPÉRY)

P: Dibuixa'm un xai

E: Un que?

P: Un xai

E: I el vaig dibuixar, Així?

P: **No, no** aquest està malalt Vinga fes-me'n un altre! **Dibuixa'm un xai!**

E: D'acord

P: Un xai

E: Jo el vaig intentar, I aquest?

P: **Tampoc, no es un xai es una marrà**

Que no veus les banyes

Dibuixa'm un xai

E: Si, si

P: Un xai

E: Mi vaig esforçar, I aquest?

P: No sé, aquest és massa vell

Jo vull un que visqui temps

Dibuixa'm un xai

E: ja va!

P: Un xai!

E: Era complicat, I aquest?

P: **Si, aquest sí**

E: Si?

E: Això és la caixa, el xai que vols és a dins!

P: És exactament això el que volia! Et sembla que necessita molta herba aquest xai?

E: Per què?

P: Perquè a casa meva és molt petita!

E: Segur que ni haurà prou, té fet un xai molt petit.

(ENTREN COR1/2)

C1 : Aquest és el xai que volia

C2: Mai no na via dibuixat cap

C1: Aquest és el xai

C2: Vaig fer el millor

C1: Que te demanat

C2: Que vaig poder

C1: Aquest és el xai que volia

C2: Es va quedar prou content

C1: Aquest és el xai

C2: Era un nen

C1: Que te demanat

C2: molt diferent

C1: Aquest és el xai que volia

C2: Mai no na via dibuixat cap

C1: Aquest és el xai

C2: Vaig fer el millor

C1: Que te demanat

C2: Que vaig poder

C1: Aquest és el xai que volia

C2: Es va quedar prou content

C1: Aquest és el xai que te demanat

C2: Esta dormint...

Exupéry: Així va ser com vaig conèixer el petit príncep.

ESCENA 2a

LLUM: 1) terra de color groc(desert) i cel blau molt clar 2) El mateix enfosquit
Personatges: Petit príncep, Exupéry, Planeta Petit Príncep i Rosa.

FRAGMENT 2

(EXUPERY ADULT) : Vaig necessitar molt de temps per entendre d'on venia. El petit príncep, em feia moltes preguntes, i semblava que no sentís mai les meves. Van ser paraules dites per casualitat que, de mica en mica m'ho van revelar tot. Així, la primera vegada que va veure el meu avió (no dibuixaré pas l'avió, és un dibuix massa complicat per mi) em va preguntar:

Petit Príncep : - Què és aquesta cosa?

Exupéry : - No és cap cosa. Això vola. És un avió. És el meu avió!

Petit Príncep : - Què dius ara? Has caigut del cel?

Exupéry : - Sí.

Petit Príncep : - Ah! És ben curiós. **(rialla)** Tu també? De quin planeta ets?... És clar que no pots venir gaire lluny amb això.

Exupéry : - I tu, d'on vénis, jovenet? On és casa teva? On te'l vols endur el meu be?

Petit Príncep : - Saps què? Has fet molt bé de donar-me la caixeta. Li servirà de casa durant la nit.

Exupéry : - És clar que sí. I si no ets bon noi et daré també una corda per lligar-lo durant el dia. I una estaca.

Petit Príncep : - Lligar-lo ? Quina idea més estranya!

Exupéry : - Però home, si no el lligues anirà on voldrà i es perdrà.

Petit Príncep - On vols que vagi?

Exupéry : - A qualsevol lloc. Recte endavant...

Petit Príncep : - És igual. No veus que és tan petit el meu planeta? No aniria gaire lluny.

(S'enfosqueix el fons i es veu el planeta del Petit príncep) Canvi protagonistes!

Exupéry: (Cara de Exupery adult en el projector) : *Petit príncep i Exupery fan veure com es pregunten coses (Projecció imatges planetes)* : Així va ser com vaig descobrir que el planeta del Petit Príncep no era gaire més gran que una casa. Tinc raons per creure que es tractava de l'asteroide B-612. A Les persones grans els agrada parlar de xifres. Quan els parlu d'un amic nou, no us demanen mai com son les coses essencials. No us diuen mai : { Com és la seva veu? Quins

jocs prefereix? Si fa col·lecció de papallones?, sinó que us pregunten - Quants anys té? Quants germans son? Quant pesa? Quant guanya la seva mare?} Aleshores si que pensen que el coneixen!

Petit Príncep : - Un dia vaig veure com el Sol es ponia 43 vegades! A qui està molt trist li agrada veure les postes de Sol. Escolta! Els xais es mengen els arbustos?

Exupery : - Sí.

Petit Príncep : - I les flors?

Exupery : - Els xais es mengen tot allò que troben.

Petit Príncep : - Les flors que tenen espines també?

Exupery : - Les flors que tenen espines també.

Petit Príncep : - Però aleshores les espines, de què els serveixen?

Exupery : - Les punxes no els serveixen de res. Les punxes són una dolenteria de les flors, i prou!

Petit Príncep : - I tu et penses que les flors...

Exupery : - No em crec res, jo. Em preocupo de coses serioses

Petit Príncep : Parles com els senyors grans! (**enfadat**)

Petit Príncep : - Sé d'un planeta on hi ha un senyor vermell com un tomàquet. Mai no ha olorat cap flor. Mai no ha contemplat cap estel. Mai no ha estimat ningú. Només fa sumes. I repeteix tot el sant dia com tu: Sóc un home seriós, jo; sóc un home seriós, jo. I això fa que s'infla d'orgull. Però no és un home, És un bolet!

Exupery 2 : - Un què?

Petit Príncep 2 : (**cada vegada més trist**) - Un bolet! I si conec jo una flor única en tot el món, que no trobaries enlloc fora del meu planeta, i que un xai pot destruir així, d'una mossegada, que no és important això?

Exupery 2 : - Oi tant! (**Exupéry consola el Petit Príncep.**) - Què n'és de misteriós el país de les llàgrimes!

Petit Príncep 2 : - La meva rosa, n'és molt de presumida. Té quatre punxes per defensar-se i a la nit la tapo amb una campana per protegir-la del vent i així de dia m'omple de flaire tot el planeta. Però un dia em va dir abans de marxar:

(Apareix la rosa que s'adreça al Petit Príncep.)

Rosa: - Si has decidit marxar-te, ves-te'n. Ja m'arreglaré tota sola.

Petit Príncep: - Però i el vent? I les bèsties?

Rosa: - Bé cal que suportis dues o tres erugues si vull conèixer les papallones.

Cançó 2: La rosa. Representació escenogràfica.

Rosa, cor1 i 2 junts.

Uns no em toquen per les espines,
saben que els meus colors
sempre deixen ferides.
Pobrets, no ho poden evitar:
si el que vols és la flor,
t'hauràs de punxar.

Fixa't
sóc tan bonica
que quan em miren
tots hipnotitzen.
Toca'm
Sóc tan bonica
tan presumida,
sento de lluny
com em desitgen.

D'altres s'acosten sempre decidits,
em saben delicada,
¿Què he fet per ser així?
Pobrets, em volen arrencar
només una vegada
després s'haurà acabat.

Fixa't
sóc tan bonica
que quan em miren
tots hipnotitzen.
Toca'm
Sóc tan bonica
tan presumida,
sento de lluny
com em desitgen.

ESCENA 3

FRAGMENT 3

Exupéry : El dia que va decidir marxar, va endreçar el seu planeta. Va escurar els volcans, arrencà els últims baobabs que acabaven de néixer i es va acomiadar de la seva estimada rosa. Llavors, va aprofitar el vol d'una migració d'ocells salvatges per enlairar-se. Convençut es va enlairar i va arribat a un asteroide on hi habitava un rei una mica seriós.

Rey: ah! vet aquí un súbdit.

Petit príncep (pensa en veu alta): com em pot reconèixer si no m'ha vist mai? Sembla que pels reis tothom haguem de ser súbdits!

Cançó 2: El Rei.

Rei: T'ordeno que badallis. Els badalls són curiositat. Fa anys que no en veig cap... Va tornar a badallar.

Petit príncep: em fa vergonya ja no puc.

Rei: Doncs t'ordeno que badallis, si et va bé de tant en tant. No tolero la desobediència i cal tindre paciència. Si ordenés a un general que es tornés ocell marí i ell mai no m'obeís, la culpa seria només per mi.

Petit príncep: És clar, vist així... Puc seure?

Rei: T'ordeno que seguis.

Petit príncep: Senyor, perdoneu una pregunta...

Rei: t'ordeno que preguntis!

Petit príncep: Sobre què regneu?

Rei: Mira al teu voltant, jo regno sobre tot...

Petit príncep: i els estels us obeeixen?

Rei: no tolero la desobediència però si cal tindre paciència. Si ordenés a un general que escrivís un musical o que volés d'una flor a una altre o que li sortissin ales i ell mai no m'obeís, la culpa seria només per mi.

Petit príncep: Voldria una posta de sol. Ordeneu senyor que el sol...

Rei: la tindràs, evidentment. Quan sigui l'hora exigirà...

Petit príncep: I quan serà?

Rei: a les set i quaranta...

Petit príncep: no tinc res a fer aquí. Majestat me'n torno a anar. Li puc dir que pel que he vist el seu planeta és avorrit.

Rei: No te'n vagis, et faig ministre si tu vols de justícia.

Petit Príncep: Però si no hi ha qui jutjar.

Rei: doncs, jutjat tu mateix i ja està.

Petit príncep: Si vostè vol ser obeït i així poder ser feliç, ara mateix, és vostè qui té el poder.

Rei: digui'm!

Petit príncep:!, si vol, tot seguit, ordeni marxar i et diré que sí.

Rei: Segur que no vols quedar una mica més?

Petit príncep: Mmm... no!

Rei: T'ordeno que toquis el dos!

Petit príncep: Les persones grans són molt estranyes.

Exupéry: Així va ser com el petit príncep va continuar el seu viatge.

FRAGMENT 4

Petit príncep: Qui deu habitar en aquest planeta tant radiant?

Cançó 3 : Vanitós

VANITÓS: Mira un admirador. Ahà! Oh Oh!
Acosta't i no tinguis por. M'agrada tant com soc.

PETIT PRÍncep: Quin barret més divertit!

VANITÓS: Oi que sí? Oi que sí? És per saludar als qui m'admiren des de bon matí.

PETIT PRÍncep: Ah sí?

VANITÓS: Fixa't, pica de mans!

PETIT PRÍncep: Ho hauré de provar.

VANITÓS: Realment m'admires molt.

PETIT PRÍncep: Sí, però digue'm... Què vol dir admirar?

VANTÓS: Vol dir que reconeixes que sóc molt ben plantat,
que vaig molt ben vestit,
que sóc jove, guapo i ric,
que no tinc enemics. Sóc el més divertit!
Sóc tan intel·ligent...

PETIT PRÍncep: Però si aquí no hi gent...

VANITÓS: I què? Però no ho pots evitar,
és impossible controlar.
No tens cap altra opció.
Sóc el millor i m'has d'admirar.

Mira'm!br! Mira'm!

PETIT PRÍncep: Ja et miro

VANITÓS: No hi ha ningú que em guanyi.
De tots sóc el millor.
A mi el mirall m'estima
però en canvi a tu, no.

No tinc ni un sol defecte,

tot el teu cos és perfecte.
Sóc tan intel·ligent...

PETIT PRÍncep: Però si aquí no hi viu pas gent...

VANITÓS: Calla! No ho pots evitar,
és impossible controlar.
No tens cap altra opció.
Sóc el millor i m'has d'admirar.
Mira'm! Mira'm! yeah!

Petit príncep: Decisivament!! Les persones grans són molt estranyes!

Exupéry: : Així va ser com el petit príncep va continuar el seu viatge.

FRAGMENT 5

Petit príncep: No en vaig tenir prou, i vaig seguir viatjant. Vaig arribar al següent planeta. Només arribar-hi tot feia una pudor estranya.

Exupéry: Com a podrit?

Petit príncep: mmm, no com alcohol. Penso que va ser la visita més trista que vaig fer... Em vaig trobar amb una persona que necessitava Beure per oblidar-ho tot.

Cançó 4: El Bevedor
(Petit príncep 1 i 2/ cor bevedor)

Bec.

Perquè beus?

Bec per oblidar.

Què vols oblidar?

La vergonya.

Quina vergonya?

La que s'amaga dins del got

Que em fa oblidar-ho tot,

La que em barreja mil colors

I m'encén totes les pors.

Doncs no ho entenc.

El què?

Perquè beus?

Bec per oblidar.

Que vols oblidar?

La vergonya.

Quina vergonya?

La que s'amaga dins del got

Que em fa oblidar-ho tot

La que em fa oblidar la set

I no vol que m'estigui dret.

La que va beure tant

Que em torna un capcigrany.

Doncs no ho entenc.

El què?

Perquè beus?

Bec per oblidar.

Què vols oblidar?

La vergonya.

Quina vergonya?

La que s'amaga dins del got

Que em fa oblidar-ho tot

La que em torna diferent

Si estic sol o amb molta gent

La que em fa tornar a beure

I m'allibera del meu deure
La que em fa repetir
per beure sempre
Una mica més que dhir.
I bec, bec oblidar, la vergonya ("plobs" amb els dits a la boca)cor.
La vergonya de beure tant.

Petit príncep: Decisivament!! Les persones grans són molt estranyes!

Exupery: Així va ser com el petit príncep va continuar el seu viatge.

ESCENA 6

FRAGMENT 6

Petit príncep: El quart planeta que vaig visitar hi habitava un home de negocis. Tot eren números i resultats. Jo li demanava sobre què contava i ell em responia amb números i més números.

Cançó 6: El Resultat

(canta cor) solistes: El negossiant: mímica/ el petit príncep se'l mira.

Tres i dos fan cinc i set fan dotze i tres fan quinze.
Si sumem cinc més fan vint.
Ara no em puc desconcentrar. Deu per dos fan vint més deu fan trenta.
Si sumen els altres vint que ja tenia son cinquanta en total.

No tinc temps per riure, no tinc temps per passejar.
L'única cosa que m'importa és tenir el resultat.
Aquest és el sistema. No em puc descomptar.
Si m'equivoco hauré de tornar a començar.

Cinc-cents milions d'estels per guardar al banc.
Si vaig sumant-los d'un en un sé que són meus i sé que ja no els perdré mai.
Vigila amb la resta. Tot està ben calculat.
Sé que demà no tindrè festa però això a mi m'és ben igual.

No tinc temps per riure, no tinc temps per passejar.
L'única cosa que m'importa és tenir el resultat.
Aquest és el sistema. No em puc descomptar.
Si m'equivoco hauré de tornar a començar.

I són cent vint-i-set i sumo quinze i la cosa se'm complica.
On estava? Sí! Ja son cent quaranta-dos.
Me'n emporto quatre que després les restaré als quatre-cents que falten per sumar al milió. Seran dos-cents d'una centena més tres mil que reservava per

sumar-los als vuit-cents setanta quatre coma sis.
No m'he deixat res. Un terç de tres i quatre quarts coma catorze i ja sumen cinquanta mil.

Poso un zero, trec un zero, hi ha una coma aquí pel mig, aquesta xifra és massa llarga.

L'hauré de partir. Per on anava? Ara no puc despistar-me.

La darrera operació. Sumava més de quatre-cents cinquanta-tres.

Milió per aquí, milió per allà. La cosa m'ha de quadrar.

Fes-t'ho com vulguis però jo vull... penso tenir el resultat!

Si vaig sumant-los mica en mica i ara els resto mica en mica ho acabaré tenint tot ben controlat.

Una galàxia, tres galàxies, a l'espai sideral.

No hi ha estrella que s'escapi, passaran pel sedàs, estel amunt, estell avall, això és tot un terrabastall.

Em passaré tota la vida aquí sumant!

No tinc temps per riure, no tinc temps per passejar.

L'única cosa que m'importa és tenir el resultat.

Aquest és el sistema. No em puc descomptar.

Si m'equivoco hauré de tornar a començar.

Exupéry: sobre què contava?

Petit príncep: Sobre els estels, ell creia que si els contava tots serien seus i que no tenia temps per perdre. Deia que quan ho sapigués seria ric! Jo ja li deia que els estels no es podien collir, però ell deia que els possaria en el banc.

Narrador: Què vols dir?

Petit príncep: Això mateix li vaig dir, però jo li vaig dir que si no li dones cap utilitat això que tens per a què ho vols?

Narrador: I què et va respondre l'home de negocis?

Petit príncep: No em va saber respondre... Decisivament!! Les persones grans són ben estranyes!

ESCENA 7

FRAGMENT 7

Narrador: Caram! quantes aventures, que has viscut!

Petit príncep: Doncs aquí no s'acaba tot! El cinquè planeta va ser ben curiós! I el més petit de tots, només hi cabia UN FANAL I UN FANALER! AHH i una consigna!

Narrador: Quina consigna?

Petit príncep: Apagar el fanal! Bona nit! Encendre el fanal! Bon dia!

Narrador: com?

Petit príncep: Doncs que al seu planeta era tan petit que tot girava molt de pressa. I sempre tenia pressa, pressa per dir bon dia i pressa per dir bona nit!

Narrador: Quin mal de cap!

Petit príncep: Jo li vaig aconsejar que ho fes tot a poc a poc, per donar temps al dia i a la nit... Però no em va entendre...

Narrador: Ara ho entenc el que li volies dir és que gaudís del temps...

Petit príncep: Exactament, escola, escolta!

Cançó 7: El Fanaler

(Canta cor) solistes mímica: Fanaler i petit príncep.

Ara és de dia. Ara és de nit.
I jo el que voldria és anar a dormir.
Ara és de dia. Ara és de nit.
Em passo el dia treballant,
no sé què serà de mi!
Aquest planeta gira més i més i més i gira.
No ha canviat la consigna, o ha canviat (Bon dia!) Gira un cop cada minut.
Que no ho veus? Estic perdut.
no em queda ni un segon per mi i se'n va el sol, doncs bona nit!
Ara és de dia. Ara és de nit. I jo el que voldria és anar a dormir.
Ara és de dia. Ara és de nit. Em passo el dia treballant, no sé què serà de mi!
Trenta dies. Trenta minuts. Acabes d'arribar i ja fa un mes que estem junts.
He d'encendre els fanals que es fa de nit i aquest món gira.
Doncs aquesta es la consigna. Mai no puc descansar.
Aquest planeta gira més i més i més i gira.
No et creguis que és divertit, que no ho és gens. Bona nit.

ESCENA 8

FRAGMENT

Exupéry: Caram, sí que tens històries per explicar! M'he n'expliques una altre?

Exupéry: Què és aquesta cara? Estàs bé? Què trobes a faltar algú?

Petit príncep: La veritat és que sí, enyoro la meva rosa, els meus tres volcans que m'arriben als genolls, com enyoro el meu asteroide.

Cançó 8: El meu asteroide

Petit príncep:

Com enyoro el meu asteroide
ja sé que podria ser més gran
o potser molt més important
però per lluny que marxi
és el meu planeta.

Al meu planeta tinc tres volcans i un d'apagat,
les llavors màgiques dels Baobabs
i també tinc, un tresor, la meva rosa
que per mi és i serà la més preciosa

Cor:

Com enyoro el meu asteroide
ja sé que podria ser més gran
o potser molt més important
però per lluny que marxi
és el meu planeta

Cor i petit príncep:

**I no saps quantes tardes m'he assegut aquí,
al meu món sencer, que és tan petit,
i, tot sol, com a única distracció
he contemplat la dolçor de les postes de sol**

Cor:

Com enyoro el meu asteroide
ja sé que podria ser més gran
o potser molt més important
però per lluny que marxi
és el meu planeta

ESCENA 9

FRAGMENT 9

Petit príncep: El següent planeta va ser la terra!

Exupéry: U! Aquest em sona!

Petit príncep: Per fer-te una idea et diré que abans de la invenció de l'electricitat s'havia de mantenir un exercit de 472.511 fanalers i mirat de lluny feia un efecte esplèndid, els humans ocupeu molt poc espai a la terra.

Exupéry: Mirat així...

Petit príncep: La gent gran s'imagina que ocupa molt d'espai i es creuen importants com els baobabs. Però quan jo i vaig arribar, no vaig veure-hi ningú. Inesperadament, alguna cosa de color es ballugava sota la sorra! Ella em va dir que em trobava a l'àfrica, concretament al desert Sahara i que per això no hi havia ningú! Era una bèstia ben particular, prima com un dit! No em va semblar important... Però em va dir que era molt poderosa! a tothom a qui tocava el tornava a la terra d'on havia sortit, sem cargolà al voltant del turmell com un braçalet d'or... i em va dir que quan aïorés el meu asteroide ella em podria ajudar, vaig seguir caminant, volia trobar als homes, i vaig trobar una flor de tres pètals, vaig pujar al cim d'una muntanya, vaig sentir l'eco, i fins i tpt, vaig trobar roses, no tan maques com la meva, però se li asemblaven! Finalment, aparegué una guineu, volia jugar amb ella, però em va dir que no estava domesticada. Què vol dir domesticada?

Exupéry: Vol dir que li ensenyis a fer les coses a la teva manera, és a dir, crear lligams!

Petit príncep: espera... el què crear lligams?

Exupéry: Sí , per mi tu, ets un nen, com els altres nens, i per tu sóc un adult, com els altres adults, però si em domestiques coneixerem la rutina d'un a l'altre. Tu seràs per mi l'únic en el món i jo seré per tu l'única en el món.

Petit príncep: ara ho entenc! Jo conec una rosa, que m'ha domesticat!

Exupéry: Clar, el temps que has perdut amb ella, és el temps que l'ha fet important!

Petit príncep: tot el que és important, és invisible als ulls! Només ho veiem amb el cor!

Exupéry: exacte!, què bonic i que difícil és a vegades de recordar!

Petit príncep: Doncs amb aquesta guineu ens vam fer amics!

Cançó 9: Vull ser el teu amic

GUINEU: Caço gallines, i els homes em caçen,
però m'avorreixo molt,
i si em domestiques, a la meva vida
hi entrarà un gran raig de sol.

PETIT PRINCEP: Tu ets una guineu, i jo només un nen,
i som de planetes tan diferents.

ELS DOS: Vull ser el teu amic, si ens coneguessim més seria divertit.
Vull ser el teu amic, sabràs que avui i sempre pots confiar en mi.

GUINEU: No menjo pà, però veus allà a baix,
aquells camps de blat
són daurats, i em faran pensar en tu,
quan m'hagis domesticat.

PETIT PRINCEP: De vegades quan em parles no t'entenc,
que som de planetes tan diferents.

ELS DOS: Podem ser amics, tant se'n val si ets molt lleig,
tant se'n val si ets bonic.
Podem ser amics, i quan em necessites pots confiar en mi.

GUINEU: És molt senzill, et diré el meu secret que no sap ningú:
Has de saber, que un cop domesticat,
l'essencial és invisible als ulls, l'essencial és invisible als ulls.

PETIT PRÍncep: Si ens mirem, no cal que diguem res,
som de planetes tan diferents.

ELS DOS: Ja som bons amics, tant se'n val si ets molt gran,
tant se'n val si ets petit.

ELS DOS: Serem bons amics, ja saps que avui i sempre pots confiar en mi.
Ja som bons amics, tant se'n val si ets de fora,
tant se'n val si ets d'aquí.
Serem bons amics, ja saps que avui i sempre pots confiar en mi,
ja saps que avui i sempre pots confiar en mi,
ja saps que avui i sempre pots confiar en mi, pots confiar en mi.

ESCENA 9

FRAGMENT 9

Petit príncep: Saps quan vaig arribar a la terra, demà farà un any!

Exupéry: Què tens, et veig dèbil i cansat!

Petit príncep: Ara et faré un regal!

Exupéry: Com m'agrada sentir la teva rialla!

Petit príncep: Aquest serà precisament el meu regal!

Exupéry: Com, no ho entenc?

Petit príncep: Els estels, no son pas iguals per a tothom! Per els que viatgen, els estels són guies! Per altres no són altre cosa que petites llumetes! Per altres, els savis els estels són problemes! Per el meu home de negocis era riquesa, per altres són silenciosos. Però tu, tindras un estel únic i especial, quan els escoltis riure sabras que jo hi seré en un d'ells!

Exupéry: Què em vols dir... que marxaràs per sempre? Sempre seràs el meu amic!

Cançó 10: Comiat
Solista tota + cor a sobre Semblarà que estigui mort.

No puc endur-me aquest cos,
perquè ara em pesa massa.

No vull que tinguis por,
els comiats deixen marques..

**Semblarà que estigui mort,
però no serà veritat.**

**Estaré volant al meu planeta,
on hi ha qui m'està esperant.**

**I em seguiras sentint riure,
entre mig dels estels.**

**El teu record em farà viure,
cada cop que miris al cel.**

ESCENA 9

FRAGMENT 9

Exupéry: Així va ser com el petit príncep va desaparèixer del meu costat... Mireu amb atenció per tal d'estar segurs, si algun dia viatgeu per l'Àfrica, pel desert, si alguna vegada hi passeu, no aneu de pressa... Fixeu-vos amb els estels! Si un infant ve cap a vosaltres, si riu, si té els cabells d'or, sinó parla quan li contestes, aleshores sabreu qui és ell, aleshores sabreu qui haurà tornat!

***Cançó 11: Vaig aprendre
Tots!***

*I així és com ho recordo,
Va ser un nen que estava perdut al desert
I amb la seva manera d'entendre les coses
De cop se'm va obrir un univers
Potser només va ser un somni
A causa dels deliris de la set
Però alguna cosa dins meu es va moure
Al sentir la rialla d'aquell nen*

*I allà vaig aprendre
Que tot depèn de mi
I que tots tenim un petit príncep a dins*

*Només cal voler-lo sentir
I allà vaig aprendre
Que l'essencial és invisible als ulls
Que aprendre a estimar i ser feliç
És el que vull*

*No sé si va ser real
Quan em parlava de roses i de baobabs
O de guineus que eren amics increïbles
Quan es deixaven domesticar
no responia a les meves preguntes*

*I em regalava un silenci inquietant
Em vaig anar fixant amb les coses petites
Que són en realitat les importants*

*I allà vaig aprendre
Que tot depèn de mi
I que tots tenim un petit príncep a dins
Només cal volen-lo sentir
I allà vaig aprendre
A mirar-me el món d'una manera diferent
I això ho va fer ell*

*I allà vaig aprendre a recordar
Que jo també vaig ser un nen
És el que ens passa a les persones grans,
Que sovint ens n'oblidem
I allà vaig aprendre
Que l'essencial és invisible als ulls
Que aprendre a estimar i ser feliç
És el que vull
I ell va ensenyar-m'ho com ningú*

Exupéry: Voleu ser petits prínceps, escolteu el nen que porteu dins! Per que res no dura per sempre! El sentiu? Doncs endavant, fem volar la imaginació!

*(OFF, Sescolla la cançó "serem petits prínceps" Mentre
saludem!)*